

TORONYIRÁNY

XV. 33.

2021. augusztus 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Szűz Mária mennybevétele

Augusztus 20. Szent István király,
Magyarország fővédőszentje

Mária a keresztyűn részesedett Krisztus önküresztésében. Ahol valakit elítélnék mint gonosztevőt, ott a barátokra és a rokonokra sem vár sok dicsőség. De Mária Krisztus útját akarja járni: engedelmes egészen a keresztyűgályázatáig, azért megkapta az ígéretet, hogy anyja lesz minden hívőnek és az anyai szeretet minden áldásában részesítheti őket.

A Szentírás semmit sem közöl Mária további életéből. Csak annyit tudunk, hogy János magához vette és hogy pünkösd előtt ott van az apostolok és a hívők csoportjával, akik imádkozva várják a Szentlelket (ApCsel 1,14). Ebből biztos, hogy a maga módján ő is hirdetője volt a feltámadásnak, bár arról nincs tudomásunk, hogy neki is megjelent-e Jézus a feltámadása után. Anyai szerepe az maradt, hogy Krisztus szeretetében és boldog reményében összefogja az imádkozó Egyházat, mint egykor az ősi jeruzsálemi közösséget. Ő tehát az Egyház belső gazdagságához tartozik, nem hivatalos szervezetéhez. Földi életében kegyelmi teljessége ellenére is beilleszkedett abba a keretbe, amely az apostolok vezetése alatt kialakult. Mária is a hitből élt, a hitnek pedig az a sajátja, hogy minden világossága ellenére megmarad belső homálya. Benne is éppúgy felmerültek újabb kérdések és problémák, mint minden hívőben. Erős hite révén sokaknak lehetett támasza, de egyúttal ő maga is támaszt talált a közösség szeretetében. Természetfölötti anyasága is ilyen személyes közreműködés és közbenjárás.

A szentmise olvasmányai

- 1. Jel 11,19a. 12,1-6a. 10ab** A szerző prófétai látomásban egy napba öltözött asszonyt lát, aki fiúgyermeket szül, aki majd vaspálcával kormányozza a nemzeteket.
- 2. 1Kor 15,20-27** Amint Ádámokban mindannyian meghaltunk, Krisztusban mindannyian új életre támadunk.
- 3. Lk 1,39-56** Mária dicsőíti Istent és hálát ad mindazért, amit tett a történelemben és az ő saját életében.

Mária dicsőítő éneke

Zakariás és Erzsébet Juda hegyei között laktak, a hagyomány szerint Ain-Karim-ban, ami „bő forrást” jelent, s a Názárettől való távolsága kb. 140 km. Az evangéliumi szöveg itt is csak azt mondja el, ami az egyház igehirdetése szempontjából fontos volt: Isten kellő időben közbelép és megcsillogtatja a megoldás útját. Amikor Mária megérkezik Zakariás házába, Erzsébet kinyilatkoztatást kap titkáról. Valószínű, hogy Erzsébet szavai ebben a megfogalmazásban, ahogy előttünk állnak, már a pünkösd utáni egyház hitét is tükrözik. De a kegyelmi valóságot éppen így fejezi ki. Akkor még Erzsébet sem értett többet a megváltás misztériumából, mint amennyit ószövetségi hite alapján felfoghatott. Mária áldottabb minden asszonynál, s az áldás gyermekéből fakad, akit méhében hordoz. Mária az Úr anyja lett, vagyis a Megváltóé, akit a zsoltárban Dávid is az „én Uramnak” mond (Zsolt 110,1). Teljesedik az az ígéret is, amit Zakariás kapott, hogy Erzsébet gyermekét anyja méhétől kezdve eltölti a Szentlelek. Erzsébet úgy érzi, hogy Mária belépésekor szíve alatt felujjong a gyermek. Ez a kép az egyház nyelvén már azt jelentette, hogy Jézus embersége szerint a kegyelem forrása. Ahová megy és ahol befogadják, ott érezteti Isten országának a hatását. Végül Erzsébet még utal arra, hogy Mária több hittel fogadta a kinyilatkoztatást, mint Zakariás: „Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki.” Biztos, hogy az apostoli egyház is így értékelte Mária nagyságát. A kinyilatkoztatást ő is jelekben kapta, amelyek önmagukban elégségesek voltak az igazság felismerésére, de minden homályt és minden kételyt nem oszlattak el. Mária tudatos hittel fejezte ki engedelmisségét, s ezzel a hittel járta végig életét. Az Isten Fiának misztériuma őt is nehéz helyzetek

Gál Ferenc

elé állította, de a hite nem rendült meg. Ebből a hitből táplálkozott reménye és szeretete. Ahogy Fiában teljesedtek a jövendölések, úgy erősödött a hite, s úgy növekedett reménye és szeretete. A teljesedés mögött mindig Isten irgalmát látja, amellyel kezdettől fogva az ember felé fordul, s erről az irgalomról beszél dicsőítő énekében is.

Mária éneke a zoltár formáját követi, mint Zakariásé is. Könnyű felismerni benne az ószövetségi elemeket. Egyes régi szentírási kéziratok Erzsébetnek tulajdonították az éneket. Lehet, hogy eredetileg sem Mária, sem Erzsébet neve nem volt benne a szövegben, hanem csak az összefüggés utalt Máriára. Az ének tartalma csak az ő lelkületének és érzéseinek kifejezése lehet. Ő joggal mondhatta, hogy boldognak hirdeti minden nemzedék. Egyes sorok Sámuel anyjának, Hannának az énekéből valók (1Sám 2,1–10), mások pedig a hálaadó zoltárokból. A szentírásmagyarázók itt is feltételezik az ősegyház liturgikus hatását. Más helyről is tudjuk, hogy az egyházi istentiszteletben egészen korán énekeltek himnuszokat, amelyek a zoltárokkal szemben már Krisztus misztériumát dicsőítették (pl. Fil 2,5–10; 1Tim 3,16). Lehet, hogy Mária egyszerűbb hálaimeit is kibővítette az egyházi használat, s ez lett a sugalmazott szöveg. Az Úr magasztalása és a szív ujjongása a hála kifejezése azért, mert Isten letekintett szolgáló leányára, akit kezdettől fogva boldognak hirdeti minden nemzedék. Jézus nagysága csak a feltámadása után bontakozott ki, s Mária is csak akkor vált az üdvrend nagy alakjává. Igazán akkor érezte, hogy a hatalmas és szent Isten nagy dolgokat tett vele. Az Ószövetségben is az üdvörtörténeti nagy események, Isten nagy tettei alapozták meg a hitet és készítették hálára a hívő népet. Mária most a legnagyobb isteni beavatkozást éli meg. A Fiú megtestesülése felülmúlta Isten irgalmának eddigi megnyilatkozásait. Az előző nemzedékek is csak ebben az irgalmában reménykedhettek. Most megvan a biztosíték, hogy Isten többé nem fordul el az embertől. Az irgalom megnyilatkozásának van egy különleges atyai vonása: a gyenge, a rászoruló, a védtelen felé fordul, s egyben igazságot is szolgáltat: a gyengét fölemeli, a gőgöset megalázza. A próféták még egy síkban szemlélték a Megváltó első és második eljövételét. Egyszerre beszélnek arról, hogy szabadulást hoz és ítéletet tart. Ezt a stílust utánozza az ének az ellentétek hangsúlyozásával: Isten letaszítja trónjukról a hatalmasokat, az alázatosokat fölmagasztalja; az éhezőket jóllakatja javaival, a gazdagokat üres kézzel bocsátja el. Ez a kimondottan ószövetségi stílus igazolja a Magnificat ősiségét. Az apostoli egyház nem a saját érzelmeit akarta Márián keresztül megszólaltatni, hanem az maradt ránk, ami Máriát eltöltötte. Ott szó szerint még csak arról van szó, hogy Isten teljesíti ígéreteit, amelyeket Ábrahámnak és utódainak adott, s a népet úgy emeli magához, mint gyermekét. Az apostolok azonban később már világosan hirdették, hogy az ószövetségi nép csak előkép. Az ígéret az egész emberiségnek szól.

Gál Ferenc

Boldog család (4.)

Kapaszkodók

A tolerancia lehetővé teszi, hogy tiszteljük a másik vérmérsékletét és igényeit, és hogy mi is gazdagodjunk azáltal, hogy konfrontálódunk mindazzal, ami eltér attól, ahogy mi szemléljük a világot és ahogy éljük mindennapjainkat. A családban nem érhetjük be a különböző vélemények békés egymás mellett élésével, hanem tovább kell mennünk; legyen meg a tudat, hogy az én világnézetem korlátait a másik túllépheti, és így az mindig sajátos és megdönthető. Ennek az álláspontnak a tiszteletben tartása nyilvánvalóan a szülő-gyermek kapcsolatban jár a legnagyobb fáradtsággal, de férj-feleség, illetve a testvérek közötti kapcsolat is követel bizonyos törődést, mert a különböző életstílusok tisztelete a különbségek együttélésében lehet garantált és fejlődőképes.

A békülés. Minden egyes nap végtelen sok alkalom adódik feszültségre és ellentétre. Van, aki ezt meg tudja előzni azzal, hogy nyilvánvalóvá teszi, hogy a dolog nem ér annyit; mások hirtelen és alattomosan lerohanják a másikat, és őket vagy elviseljük vagy közeledünk hozzájuk. Bárhogy is legyen, fontos, hogy minél előbb a hátunk mögött hagyjuk azt, ami keserűséget vagy bosszúságot okozott és újra a kölcsönös bizalom és megértés állapotába kerülünk, hogy kijelentsük: „Sokkal többet jelentesz annál, mint ami elvált bennünket”. Ebben a fiam a legügyesebb: borzasztóan meg tud ránk haragudni és rögtön utána már szívből nevet azon, ami a minket összekötő érzelmeket megzavarta.

A negyedik állandó pont, mely gyakran nincs meg nálunk, az az a képesség, hogy mindent szolidárisan tudjunk megosztani. Nem arról van szó, hogy az erre való érzékenység hiányzik, hanem a legsúlyosabb és legmegterhelőbb helyzetekben rendkívüli energiával teszünk bizonyosságot, hogy megoldjuk a közös problémákat: míg máskor csak az általánosra hagyatkozunk és nem törődünk eléggé azzal, hogy egy eszme igazsága a gyakorlatban mutatkozik meg. A család háromnegyed részének továbbra is meggyőződése, hogy a személyes köteleességek előbbre valók a közösségienél, és hogy valaki (miért néznek mindig rám?) majd elvégzi az összes feladatot, melyre a többieknek nincs „idejük”. Főként az otthon rendben tartása kapcsán létezik még a hagyományos modell: az édesanyát csak akkor lehet helyettesíteni mindenféle otthoni feladatokban, ha vészhelyzet áll fenn.

Ez a látásmód biztosan sántít, de megéri minduntalan ezt hangoztatni? Olyan döntést hoztam, ami nem nyerő, de mindent egybevetve úgy gondolom, hogy érvényes: ne követeljük mindenáron az együttműködést, mintha minden reggel fárasztó szakszervezeti tárgyalásokba kéne bocsátkoznunk. Jobb, ha továbbra is időt hagyunk, remélem, hogy előbb vagy utóbb valamelyikük magától úgy dönt, hogy segít. Immár kezdenek is kijönni rajtam a korral járó bajok!

Útravaló az élethez

Minden szülő szükségét érzi, hogy gyermekét olyan világos, kimondott és fontos tanácsokkal lássa el melyek arra szolgálnak, hogy sikeres életet élhessenek. Ezek hivatkozási pontok: ezek biztosságot adnak és irányt mutatnak.

Manapság az értékek átadása egyik generációról a másikra nem is könnyű, az a gyermek, akinek a szülei ezt megteszik, az később hálás lesz, mert megérti, hogy mekkora szellemi és erkölcsi erőfeszítést tettek érte, hogy felkészítsék az életre.

Ez egy örök értékű ajándék, mely az emlékezetbe vésődik és erőt ad. Így a szülő még halála után is mindig jelen marad a gyermeke életében. Erre következzenek egy példa.

A magunkba vetett bizalom, a személyiség. Gyermekeknek saját kezébe kell vennie életét és neki kell kiválasztania útját. Ez az élet számára az egyetlen lehetőség ezen a világon, ezért nem szabad másokét utánoznia vagy visszasírnia, ami nincs. Szükséges egy cél és a tudat, hogy elérheti azt, és hogy csak önmagában találhatja meg a megvalósításhoz szükséges erőt.

A másokba vetett bizalom. Először is tudnunk kell értékelni a jót, a szépet, az értékeset, mely gyakran fellelhető a hozzánk közelállóknak; tanuljuk meg felfedezni a másokban rejlő kincset, és hogy a barátság kifejezésekként kezet nyújtsunk nekik. A többiek tanácsot és támogatást adhatnak nekünk. Élni mindig annyit tesz, mint együtt élni másokkal.

A lelki erő, a bátorság, a mindig újrakezdés képessége. Bármilyen probléma adódjon is, gyermekeknek tudnia kell, hogy meg tudja oldani. Az élet mindig kockázattal jár. Nem szabad félnie a hibáktól és az ismeretlentől, hiszen csak így lehet új dolgokat felfedezni. Ne ijedjen meg a hibáktól, hiszen ezek mindig leckét jelentenek a jövőre nézve! Fejlődés csak a hibákból levont tanulságokon keresztül érhető el. Ne meneküljünk a biztosba, a megszokottba! Ne bízzuk magunkat a „divatra”, hiszen ez korlátot szab, nemcsak az öltözködésben, hanem az étkezésben és életvitelünkben is.

Az önállóság helyes kezelése. Fontos, hogy gyermekünk tudja ellenőrizni magát, és hogy felelős döntéseiért, érzelmeiért és saját lelkiért. Soha ne hibáztassa a többieket és ne kenje a szerencsére! Mindig egy olyan dzsekit kéne hordania, melynek két zsebe van, mindkettőben egy-egy papír fecnival. Az egyiket az álljon, hogy: „Én is csak por vagyok” és a másikon az, hogy: „A világ tőlem függ”.

A szabályok elfogadása, a valóság-elv. A gyermekeitek dolgozni fognak, lesznek munkával kapcsolatos kötelezettségeik és határidők, melyeket be kell tartaniuk. Ahhoz, hogy elfoglalják helyüket az életben, el kell ismerniük, hogy vannak betartandó törvények, és hogy elfoglalt helyétől függően mindenkire megoldandó feladatok várnak. A cselekvés nem egyenlő azzal, hogy meghajlunk mások akarata előtt és nem is csak odafigyelés; azt jelenti, hogy a magunk urai vagyunk. Van egy másik fontos dolog is; a jó és a rossz együtt léteznek és csak a lelkiismeret képes ezeket elválasztani egymástól.

A másik elismerése, a különbségek tisztelete. Az élet célja a boldogság és nem az, hogy első legyünk. Ezért a gyermeknek meg kell tanulnia őszintének, kedvesnek, türelmesnek és tisztelttudónak lenni. Ne hasonlíttassa magát másokhoz, mindenki más és mindenkinek vannak értékei. Ahelyett, hogy összemérné magát a többiekkel, legyen büszke arra, amit elért. Tanuljon meg nem versengeni, nem kritizálni és nem ítélkezni a látszat alapján.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

A magyarok Máriája

Hetény János a teológus és néprajzkutató a marilógiai irodalom egyik leggazdagabb, közel hétszáz oldalas, címben jelzett könyvét helyezte ünnepi asztalunkra. A néprajzos professzor írja róla: „... adatokban bővelkedő könyv, a magyar Mária-tisztelet első nagy vallási néprajzi összefoglalója. Okulás és gazdag tárház.” Ez utóbbi mondat a kutató lélek-szándékú indítékára utal: adatokon, spirituális történeti feljegyzéseken túl arra a benső kötődésre, amely népünket keresztény mezsgyéken sorsfordító szenvedésekkel, örömökkal mindig az Istenanyához tartozónak igazolja/igazolja, aki – mint a könyv szerzőjének gyűjtött énekében olvasható –: „Áldott két karjait áldásra emeli, / Értünk bűnösökért Jézust engeszteli.” Mennybevételi ének, s mert Nagyboldogasszony ragyog e hónapban, Hetény János egyik legbensőségesebb, rendkívül szívetekintő könyvfejezetével kezdem. „Nagyboldogasszony az a Mária-ünnepeünk, amelyikhez a legtöbb nemzeti emlékün, hagyományunk tapad. Az ilyen nemzeti hagyományok ötlete azonban gyakran mesterségesen is táplált, és inkább a hivatalos külsőségekben, mint az igaz áhítatban található” – írja a szerző. Majd következik a visszapillantás, a liturgia, a teológia egyik hitelesítő aranypecsétje. Az a kifejtés, amely a mennybevétel erős tradícióját századokon át igazolja. Mert a hagyomány is jelen van a teológia forrásai közt, és a szakrális kultúrában jártas tudja: nem kitalált mesék fejezik ki a hit bizonyosságát ebben vagy abban a tételben, hanem a hagyományokkal (is) megszentelt tudás, amely egyházatyák, hittudósok messzi századaiból – kezdettől tanúsítja mai tiszteletünket a Mária-kultuszban is. „Mária életének végéről a kánoni evangéliumok nem szólnak. A hiányt a *Transitus Mariae* néven ismert apokrif iratok igyekeztek pótolni” – olvassuk. Vagyis a Mária átköltözéséről szóló irodalom, melyet felhasznál a VII. századi Modestus jeruzsálemi pátriárka vagy három homíliájában a VIII. századi Damaszkuszi Szent János. Ez utóbbi meditációs írásemlék korokban, „a középkoron át a barokkig a prédikációs és a kegyességi irodalomban, s még a XII. Pius pápa dogmatizálás megalapozásában is a legjelentősebb. Bölcs módszerével az eredetileg népies hagyományt teológiai síkra tudta emelni.” Elgondolkodhat a mai nemzedék, aki bizonyára valamelyest ismeri a szentistváni honalapítást, a király kiemelkedő tehetségét politikában, erkölcsstartásban hogy az országot miért helyezte „a mennyek királynőjének pártfogásába”, és a vágyát miért úgy fejezte ki, hogy a Nagyasszony ünnepe, „távozzék a földről”. Az országos törvénynapot augusztus 15-én tartotta. Folytathatnánk magyar századok sorával, amelyben mindig kiemelt fontosságot kapott Mária mennybevételének valósága, a legteljesebb ragaszkodás, melyet régi himnuszok, történelmi énekek hangjának átvételével a modern irodalom, napjaink költői remekei sem hanyagolnak. Az efféle szembesítés nem poétikus fikció, hanem meggyőződés arról, hogy árvaságunkban, történelmi és egyéni gondjainkban, a családot, a társadalom veszteséges idejében azt kell szólni, aki közvetítőnk Krisztus és ember közt. Egyetlen példa *Juhász Ferenc* a Tékéző országából, mai is élő költő Mária fohász: „Urunk szülőanyja, / gyönyörűség fája, / Betlehem virága, / csillag-érc anyja, / Mária segíts, Mária segíts.” (Kelt 1954-ben!)

Olvassom a könyvet és egyszerre annak a kertnek a közepén érzem magam, amelyet rózsával, gyöngyvirággal ékesít a népi képzelet, s mindent Máriára vonatkoztat. Mert csupa szépség valamennyi, Isten Anyját tisztelő jelző, s a tövises emberélet megpihenő óráiban a felszálló imádság: „... tehozzád futunk, kegyelmet koldulunk.” Lehet-e erőtlén bármely régi imádság? Az emberi lélek szavakba formált „óhajtsa” sohasem lesz elavult. Elég lenne a középkor *Szentviktori Ádámjára* utalni, a jeles poétára, a XVIII. századból, aki Mária szépségét, vagyis tisztaságát, szüzességét, szent voltát ekként éneklé: „Élő és szűz gyökér / virág, szőlő, olajág! / Földi lámpás, égi láng / Melynek fénye a napnál is ragyogóbb...” Vagy itt van az egyháztudós, *Nagy Szent Albert* Biblia Mariana című munkája. Benne azok a helyek, amelyek a Szentírásból „Máriára vonatkoztathatók jelképesen vagy történeti valóságukban. Több ilyen kifejezéssel találkozunk például a Lorettoi litániában: „Szűzek szüze, Irgalmasság Anyja” stb. De ki nem hagyhatom Dante Paradicsomát, ahol Szent Bernát „így mutat az égi rózsában helyet foglaló Királynőre: >> Nézd az arcot, amely Krisztuséhoz annyira hasonló, hogy fénylő szépségével egyedül ez tud téged előkészíteni Krisztus arcának látására.<<”

Hetény János húsz, Máriával kapcsolatos témaegység foglalt össze, és hozzáfűzi *A teológia és a néprajz a magyar Mária-tiszteletről*, valamint *A népi vallásosság változásairól* írt esszéjét, s bőseges képanyaggal „illusztrálja” páratlan munkáját, amelynek tanúságát (*Hogyan tovább?*) ekként summázza vallás-szociológus véleménye alapján: „Amire az elmagányosodott-elszigetelődött papság által adminisztrált egyház nem képes, azt saját ügyüként képviselő emberekből álló csoportoknak léte tudja biztosítani.” A zsinati szavak sürgetnek: „Ahogyan Jézus Édesanyja, aki megdicsőült testtel és lélekkel él a mennyben, képe és kezdete az eljövendő életben tökéletessé váló Egyháznak, akként a biztos remény és vigasz jeleként mutatkozik meg Isten vándorló népe előtt már itt a földön, ebben az átmeneti időben, amely az Úr napjának eljöveteleig tart.”

Van esély ezt megérteni világunk árvaságában.

† Tóth Sándor

hírek információk

Gyulán, a hagyományos Nádi Boldogasszony búcsút augusztus 15-én, a mai napon tartják. A Nádi Boldogasszony templomban 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A szegedi Szent Rókus Plébánia közössége augusztus 15-én, a 18 órakor kezdődő szentmisében ünnepli búcsúját. Ekkor szolgáztatják ki a betegek szentségét is az azt kérő idős vagy beteg híveknek. A szentmise előtt fél órával közös imádsággal kéri a plébánia tagjai Szent Rókus közbenjárását a betegekért, városrészükért és a városért. A szentmisére szeretettel várják Szent Rókus tisztelőit, illetve azokat, akik felkészültek és igénylik a betegek kenetét.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 19-én, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében a sziget, illetve az *Imával nyert csaták* című amerikai filmet vetítik. Az alkalomnak a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyerme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

Az Orgonapont második szegedi koncertje *La Tromba Celeste* címmel Dóbiás Ákos orgonaművész és Samodai Bence János trombitaművész közreműködésével augusztus 19-én, csütörtökön 20 órakor kezdődik a Székesegyházban. A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló hangversenyen többek között Henry Purcell, Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi és Liszt Ferenc művei hangzanak el. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, a koncert előtt a helyszínen, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Augusztus 20-án, pénteken lesz Szent István király, Magyarország fővédőszentjének ünnepe. A Dómban 10, valamint 18 órakor lesznek szentmisék.

Galaták és Galata-levél címmel nemzetközi biblikus találkozót szervez augusztus 23. és 25. között a Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia Alapítvány. A Szegedi Dóm Látogatóközpontban rendezendő tanácskozársra 33 előadó érkezik, akik az ökumenizmus jegyében képviselik a magyar egyházi felsőoktatási intézményeket. Rajtuk kívül többek között Gyulafehérvárról, Regensburgból, Berlinből és Halleből is várhatók biblikusok. A konferencia Gnilká-díját ezúttal Mario Cifrák, a zágrábi tudományegyetem tanszékvezetője veheti át az augusztus 24-én, 19 órakor a Székesegyházban rendezendő hangverseny keretében. A Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia részletes programja a www.sznbk1988.hu/ világhálós oldalon olvasható.

2021. júliusában tartotta alakuló ülését A Szeged-Csanádi Egyházmegye által alapított Szer Üzenete Alapítvány kuratóriuma. Az egyházmegye, mint az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark egyik tulajdonosa, ezzel az új alapítvánnyal továbbra is jelentős szerepet vállal az emlékpark életében, annak támogatásában. Az alapítvány elsődleges célja a nemzeti emlékhely üzemeltetésének és fejlesztésének segítése. További feladata az emlékhely minél szélesebb körű bemutatása a nagyközönségnek, különös tekintettel a korszerű muzeológiai követelmények betartására, a monostor és egyéb szakrális emlékek, valamint a Feszty-körkép, a szabadtéri néprajzi gyűjtemény és további múzeumi kiállítások működtetésével, üzemeltetésével, fejlesztésével kapcsolatos szakmai követelmények érvényesítése.

A hosszú karantén és külön-lét után a közelmúltban három napos tábor szervezett a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium hallgatói és munkatársai részére Balatonmáriafürdőn. A csapathoz csatlakoztak a szakkollégium középiskolás „Cherhaja” programjának diákjai és a leendő szakkollégisták is. A tábor kiváló lehetőséget teremtett arra, hogy ismét élvezzék egymás társaságát, a nagy beszélgetések, a pihenés és a strandolás közepette. A balatoni hétvége programját esti sétahajózás színesítette. A szép közös élmények hatására a közösség megerősödve várja a szeptemberben induló tanévet.

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7) címmel a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmából pályázatot hirdet az Ars Sacra Fesztivál. A művek témája a NEK mottójához kapcsolódóan: a víz, mint életető forrás; az Eucharisztia, ami erőt ad az embernek; valamint kenyér és bor. A pályázaton óvodásoktól a gimnazistákig minden korosztály részt vehet. A képek technikája szabadon választott. Az alkotásokat augusztus 22-ig az ars-sacra@ars-sacra.hu e-mail címre várják. A szervezők kérik, hogy az alkotók az elektronikus levelek tárgyához írják oda: „Rajzpályázat”. A beérkezett pályaműveket az Ars Sacra Fesztivál keretében, a Margitszigeten rendezendő családi napon állítják majd ki.

Hitéleti szakokra augusztus 27-ig várja a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetem. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indítanak államilag elismert diplomát adó teológia, katekéta, hittanár-nevelőtanár, karitás, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a diplomához szükséges nyelvvizsgára felkészítenek. Az osztott (4-6 féléves) MA-ra bármilyen alapdiplomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

A Katolikus Karitás idén tizenegyedik alkalommal indította útjára Magyarország legnagyobb iskolakezdési segélyprogramját. A határokon átvívelő „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű akció nemcsak a tanévkezdésben, hanem a tanév idejére is támogatást jelenthet a hátrányos helyzetű családoknak. Az elmúlt évben 9078 diák iskolakezdését támogatta a szervezet. Az idén – az országos összefogásnak köszönhetően – 10 ezer tanulónak szeretnének segíteni eszközökkel, utalványokkal és egyedi támogatásokkal. A szeptember 15-ig tartó segélyprogramhoz több módon lehet kapcsolódni. Egyrészt az 1356-os adományvonal hívásával (egy hívás 500 forint támogatást jelent), másrészt online adományozással a karitasz.hu világhálós oldalon keresztül. Emellett a segélyszervezet központi bankszámláján is várják az adományokat „iskolakezdés” megnevezéssel (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008).

Kétórás kulturális műsor előzi meg Ferenc pápa szentmiséjét szeptember 12-én, a budapesti Hősök terén. A NEK-et lezáró, fél 12-kor kezdődő mise előtt fellép az erre az alkalomra 82 énekkarból szerveződött, 2100 tagú énekkar Sapszon Ferenc Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas karnagy vezetésével. A zenei fellépők között lesz Sena Dagadu és Tóth Gabi énekesek, valamint a Jazzation acappella együttes. A felvezető műsorban elhangzik Kubik Anna és Pindroch Csaba Jászai Mari-díjas színművészek tanúságtétele. Az eseményen részt vesz továbbá a tokiói paralimpiai játékokról hazatérő két sportoló, Ekler Luca világsúcstartó Európa- és világbajnok paraatléta és Dani Gyöngyi többszörös paralimpiai ezüst- és bronzérmes vívó. A felvezető műsorban elhangzik Kodály Zoltán Budavári Te Deum című műve a Magyar Állami Operaház Énekkara és Zenekara előadásában, Kocsár Balázs főzeneigazgató vezényletével. Szólót énekel Miklósa Erika Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas operaénekes, Megyesi Schwartz Lúcia, Boncsér Gergely és Pallerdi András operaénekesek.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.